

ด้วยสภามหาวิทยาลัยทักษิณในการประทุมครั้งที่ «ฟาธสอ เมื่อวันที่ เพง กันยายน ทุทธศักราช ๒๕๐ ให้พิจารณาว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพิ่ดสาธิบครรรมเชิง จัวกันสุนทันทร สยามิลธาชิราช บามแรกที่คราทจะใน "อัครศิลธิน" ท้างพระปรัชาสามารถในสามศิลปะหลากหลายแกร พระเชียวชาญกางคนครีเป็นที่ใช้ ให้พระราชทานการคนครีเพื่อความสุขแก่ประชาราชบุร เป็นพิสุลท์แก่แผ่นดิน เป็นที่ประจักษ์ ชัดต่อชาวไลกคลอดมา สมคราได้รับการแจ้นพระบัยรศิลุณให้ปรากฏในวงวิชาการ เป็น แบบอย่างให้เมื่นเจริญรอดพามารยคลาทสินไป

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระรอบรู้ริชาการค้านดนคริและพระสามารถในการ ดนครีเป็นที่ประจักษ์ชัด พระสะพระราชหฤทัยในศิลปะแบนเน็นาดิ้งแค้ยจากจะพระบาร์ พระรับสันผืนคนครีสากสประเทศร้องเปาตามแบนอย่ายจะการศึกษาริชาตนครื่อย่างแก้สร้อ โดยทระเริ่มค้นฝึกส่นทางการบรราสเจหนครีแบบคลาลสึกแล้นแล้จจะพระสนบบแจ๊ส ในภาษาลัส พระสิกจากแผ่นเมียงของระสนครีและบักษณฑ์ที่มีชื่อเมียงจะเล็กซึ่งในก่างที่สีลา แปลงขนครีแจ๊ล พระสิกจะสนทรีได้ศัพสายชนิด เช่น แชกใช้เห็น คลารีเนค ทวัมเปด เปียใน และก็ตาร์ เป็นคัน การเหล่านี้มีส่วนสำคัญที่เชื้อให้กระสงระราชนิพบร์ยทเพละล่าง ๆ ได้อย่าง มีแบบแผนและละลงคราม

เมื่อทุทธศักราช ๒๔๔๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงทระราชนิทบร์เพลง
"แลงเทียน" พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยเป็นเทลงแรก และพระราชทานเทลงฮัน ๆ
ค่อมโดยสำคับ เมื่อทุทธศักราช ๒๔๓๔ ทรงจัดตั้งวงคนตรีส่วนพระองศ์ชื่อว่า "วงคนตรี
๑.ส. วันคุกรั และได้ทรงคนตรีร่วมกับสมาชิกของวงออกกระจายเมืองทุกรับคุกร์ทางสถานี
วิทยุ อ.ส. (อันพรสถาน) พลานิกรทั้งหลายจีนีโอกาลได้รับพระราชทานภทเพลงทระราชนิทยร์

กร้างขวางยิ่งขึ้น เมื่อยุคสมับของบ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไป ด้วยน้ำพระราชหฤทัยท่างใน อนาคตบ้านเมือง ก็ไปรดพระราชหานเพลงพระราชนิพนธ์เพื่อกระคุ้นเพื่อนให้สำนึกใน เรื่องของความรักชาติ การเสียสละเพื่อส่วนรวม และการเสริมสร้างความสามัคดีเพื่อพัฒนา บ้านเมือง อันเป็นพระราชจริยวัดรที่สืบเมืองมาโดยตลอด นอกจากนั้นยังทรงใช้บทเพลง พระราชนิพนธ์เป็นเลือกระชับความสัมพันธ์กับนามกประเทศให้แม่นะพันธ์งขึ้น เช่น ครั้งเสด็จ พระราชนิพนธ์เป็นเลือกระชับความสัมพันธ์กับนามกประเทศให้แม่นะพันธ์งขึ้น เช่น ครั้งเสด็จ ทรุงเรียนมาได้อัญเชิญเพลงตรราชนิพธร์ เป็นรวแลง ณ หอนสดงคนครี กรุงเรียนบา ซึ่ง ได้สร้างความก่องรับใจแก่ตรรานบังคมพูลเชียฏให้ควงตำแหน่งสมบารทีกติดตันศักดิ์ของสถบบังา และบุลเกล้าทูลกระหม่อมถวายประกาศในบัดรเมาชิกกิตติมศักดิ์หลับเดิมทระเบียรติยศ ในฐานรทีกระเบียสีสมัพนธ์เป็นสียังรวนรว่างคนตรีบิจจะมาขอกกิขตรงของกับรอกนับรายการบริกาสามารถด้าน ครับรางคลิยนให้เป็นระจักษ์แลกกเประเทศ

พระบาทสมดัจพระเจ้าอยู่ทั่วมีพระมหากรุณกริคุณต่อวงการผมตัวแนะมา ได้พระราชทาม พระบรมราชูปถั่นที่แก่ศิลปะการคนตรีเพื่อรักษาไรให้เป็นมรคกทางวัฒนธรรม สีบทอดจาก คนรุ่นปัจจุบันไปสู่ลูกหลานในอนาคค โปรดพระราชทานพระบรมราชาบุเคราะห์และทรง บกย่องพระราชทานเขียวพิบคนที่มัดเครี นักขับร้องขึ้นครูเป็นอเมายริยาย ยังความปลายเปลื่ม ในพระมหากรุณาธิคุณเป็นลับเกล้าลับกระหม่อมอย่างหาที่สุดมิได้

โดยเหตุที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมทากูมิพลอดุลยเดข ทรงพระปริชาสามารถ ในการตนตรีเป็นอย่างยิ่ง ทรงเป็นตักรศิลปินผู้สร้างความโพราะทางตนตรีที่ทรงคุณค่า พระราชทานให้อาณาประชาราษฏร์ได้สตับอียเบื่อนบนให้ราคลาย ทรงตนตรีด้วยพระวิรัย อุดสาพะ พระราชทานพระบรมวาทูปถับการตนตรีให้สถิตเสยีขะเป็นศรีลง่าของประเทศ ชาติโทยตลอดมา กับอาณาสำนักในพระมากรุณาธิคุณ สภามทาริทยาลัยทักษณ จึงมี มหเป็นเอกให้เที่ ขอพระราชทานทุสเกล้าทุลกระหน่อมถวายปริญญาปรัชญาคุษฏิบัณฑิต กิตติมทำดี สาขาริชาคุริยางศาสตร์สากส เพื่อเฉลินพระเทียรติคุณให้เป็นที่ปรากฏและ เพื่อเป็นสิวีมงคลแท่นทาริทยาลักทัวยินสินโป Citation endation

of

Whereas the Council of Thaksin University at its meeting numbered 7:2550 on September 29th, B.E. 2550 (2007 A.D.) deemed His Majesty King Bhumibol Adulyadej an "Arch-artist" with utmost expertise in every branch of art and with supreme abundance of musical ingenuity—an extenordinary legacy graciously given to his people for their happiness, lending majesty to the land, it being so manifestly perceived by the world populace, He is thus worthy of praise and veneration in the academic circle as model for others to follow perpetually in his footsteps.

His Majesty's special ment in the art of music is perspicuously evident. He began to take interest in this field at an early age, his initial training involving the wind instruments of Western music in the manner of truly typical musical study. He began training in classical music, and later took up jazz music by His own preference. He trained in jazz music from records of famed musical bands as well as musicains to the point of its depth of manner and style. He was able to perform several instruments well, such as sexophone, clarinet, trumpet, plano, and guitar. This importantly facilitated His numerous compositions.

In B.E. 2489 (1946 A.D.) His Majesty composed His first song "Candle Light", and has graciously given other compositions to the Thai people in time. He formed a personal musical band called "A.S. Priday Band" in B.E. 2495 (1952 A.D.) so that He could make music with band members to be broadcast every Priday through the A.S. (Ambara Sthan) radio station. All sectors of His subjects were thus afforded equal opportunities to savor His compositions. With the passage of events of state, He out of His concern for the future of the country graciously made available His compositions as reminders of patroitism, public sacrifice, and the cultivation of unity for national development. Such was His conduct of affairs that has continued throughout. Furthermore, He has employed His musical compositions to strengthen relations with other countries, as on His visit to the Republic of Austria in B.E. 2507 (1964 A.D.), when the musical band of Vienna honored Him by performing His compositions at the Music Hall of Vienna, with profound impression on those in attendance. At the time, the Institute of Music and Art of Vienna asked to be permitted to tender to Him a degree of Honorary Membership in His honor for His excellent mediation of music Bastern and Western. He must be considered the only Monarch of the present age with musical ingenuity in evidence to the international community.

His Majesty has graciously granted equal patronage to musical bands. He stresses the preservation of the legacy of musical culture for transmission from the present generation to its offspring of the future. He has graciously lent support to master musicians and singers and conferred upon them innumerable honors, filling them with profound appreciation of His incomparable magnanimity.

As His Majesty is the Arch-artist prototype graciously allowing the whole populace to taste the musical sweetness so invaluable, all the time causing happiness to prevail, with perseverance characterizing His performance of the art of music, thus lending grace to this art of the Thai nation and people, and placing it securely in the academic circle, His kindness and support having dominated the State of Slam throughout His reign, the Council of Thaksin University was, therefore, unanimous in its decision to humbly ask His Majesty's permission for the University to tender to Him the honorary degree of Doctor of Philosophy in Western Mosic, therewith to effect for Thaksin University great auspices in perpetuity.

